

Thorsdagen den 26 Januari.

Kl. 12 middagen.

§ 1.

Justerades sjetta och följande paragrafer af protokollet för den 19 i denna månad.

§ 2.

Förekommo till behandling de å Kammarens bord hvilande motioner, och hänvisades:

Herr *Palanders* motion, N:o 2, till Stats-Utskottet;

Herr *Ehrenborgs* motioner, N:ris 3 och 4 till Stats-Utskottet och N:ris 5 och 6 till Tillfälligt Utskott;

Herr *Grafströms* motion, N:o 7, till Bevillnings-Utskottet;

Herr *Tengers* motion, N:o 8, till Stats-Utskottet;

Herr *O. B. Olssons* motioner, N:o 9 till Lag-Utskottet och N:o 10 till Banko-Utskottet;

Herr *Westerdals* motion, N:o 11, och Herr *Appeltofts* motion, N:o 12, till Bevillnings-Utskottet;

Herr *Sven Nilssons* i Efveröd, motioner, N:is 13 och 14, samt Herr *Hiertas* motion, N:o 15, till Lag-Utskottet;

Herr *Ola Anderssons* motion, N:o 16, och Herr *Lundqvists* motion, N:o 17, till Tillfälligt Utskott;

Herr *Sven Brohns* motion, N:o 18, till Stats-Utskottet;

Herr *Hjelms* motion, N:o 19, och Herr *Uhrs* motion, N:o 20, till Lag-Utskottet;

Herr *Östmans* motion, N:o 21, till Stats-Utskottet.

Då, vid föredragning dernäst af Herr *Törnfeldts* motion, N:o 22, med förslag till åtgärder med afseende å landtförsvarets omorganisation, Herr Talmannen hemställde, huruvida Kammaren ansåg denna motion vara af beskaffenhet att tillhöra Stats-Utskottets behandling, begärde

Herr *Törnfeldt* ordet och anförde: Herr Talman! mine Herrar! Såsom jag redan i motionen yrkat, får jag ytterligare hos Kammaren anhålla, att detta mitt förslag till omorganisation af landtförsvaret må till behandling af ett särskildt Utskott hänskjutas.

I anledning af Herr *Törnfeldts* yttrande ville Herr Talmannen erinra, det han icke förbisett den begäran om hänvisning till särskildt Utskott, som redan i motionen blifvit af motionären framställd, men att, innan

detta yrkande kunde komma under pröfning, det vore nödigt att först få afgjort, huruvida motionen till följd af sitt innehåll tillhörde *ständigt* Utskotts behandling. På sådan grund och då det ständiga Utskott, hvarom här kunde blifva fråga, icke vore något annat än Stats-Utskottet, hade Herr Talmannen ansett sig först böra till Kammaren hemställa, huruvida motionen vore af beskaffenhet att tillhöra sistnämnda Utskott. Denna hemställan ville Herr Talmannen derföre nu förnya; hvarefter och sedan Kammaren med ja besvarat den härom framställda propositionen, Herr Talmannen dernäst upptog motionärens yrkande om tillsättande af ett *särskildt* Utskott för behandlande af hans ifrågavarande motion.

Herr Asker begärde då ordet och yttrade: Herr Talman! mine Herrar! Det var med anledning af motionärens i nu föredragna motion framställda särskilda yrkande derom, att motionen skulle remitteras till särskildt Utskott, äfvensom med anledning af hans fortsatta påstående i samma riktning, som jag tog mig friheten begära ordet. Enligt mitt omdöme synes frågan om tillsättande af särskildt Utskott, i det syfte motionen innefattar, vara väl tidigt väckt. Lämpligare tyckes mig hafva varit att med denna frågas både väckande och afgörande uppskjuta intill dess Kongl. Maj:ts nådiga proposition i samma ämne kommit Riksdagen till handa. Det blir då lättare för Riksdagen att, sedan de särskilda framställningarne blifvit sins emellan jemförda, taga i öfvervägande frågan om tillsättande af särskildt Utskott. Jag får derföre föreslå, att Kammarren behagade besluta remiss till Stats-Utskottet af den föredragna motionen, med förbehållen öppen rätt för Kammarren att, sedan Kongl. Maj:ts nådiga proposition i samma ämne till Kammarren inkommit, vidare pröfva och besluta, huruvida dessa ärenden böra hänskjutas till särskildt Utskotts behandling eller icke.

Herr *Törnfeldt* förklarade, det han mot Herr Askers förslag icke hade något att erinra; och beslöt Kammarren att hänvisa motionen till Stats-Utskottet, dock med förbehåll att, derest Riksdagen komme att besluta tillsättandet af ett särskildt Utskott för hithörande frågors behandling, Herr *Törnfeldts* motion då borde till detta särskilda Utskott öfverlemnas.

§ 3.

Till afgifvande af motioner hade anmält sig:

Herr Bengt Bengtsson, som anförde muntligen: Herr Talman! mine Herrar! Den motion, jag har att väcka, angår ändring i Kongl. förordningen den 29 Juni 1866 rörande boställsskogarne i riket. Men som den är något vidlyftig, så vill jag icke upptaga Kammarens tid med att uppläsa densamma, utan anhåller endast att få muntligen säga några ord. Vid sistlidne riksdag väckte jag en dylik motion, som blef remitterad till Lag-Utskottet, der den tyvärr aldrig kom under behandling. Detta har gifvit mig anledning att nu ånyo väcka densamma. Motionen innehåller förslag till ändringar i vederbörliga förordningar rörande såväl de civila och militära som de ecklesiastika boställsskogarne. För tillfället

vill jag likväl inskränka mig att tala endast om de ecklesiastika boställsskogarne. Mången af Eder, mine Herrar, inom denna Kammare, torde möjligen, efter genomläsandet af min motion, finna densamma presterlig äfvensom anse det underligt, att den kommit ifrån mig. I så fall vill jag endast förklara, att jag å ena sidan är den, som icke vill gifva embets- och tjänstemännen för mycket, men å andra sidan ej heller vill gifva dem för litet; ty en hvar, som arbetar, bör haiva sin anständig bergning. Om en prest i församlingen är dåligt aflönad, så att han råkar i fattigdom, så blifver det nog församlingen, som får träda emellan och tillse, att dess själaherde åtminstone icke, till följd af påtagligen alltför ringa ersättning för sin tjänsteutföning, saknar bröd. Enligt ett af Kongl. Maj:t år 1868 utgifvet cirkulär är förordnadt, att afkastningen af de ecklesiastika boställsskogarne skall länsvis samlas till en fond, under benämning presterskapets löneregleringsfond; och ämnar Kongl. Maj:t framdeles yttra sig till hvad ändamål dessa medel skola användas. Detta är godt och väl, men som hvar och en vet, äro förhållandena inom ett län mycket olika; i ena ändan af länet är det stora boställen med bördig jord, i den andra är det små och magra boställen samt frostländt, men der finnes det stora skogar, och det är just dessa som skola bilda fonden. Skall nu afkastningen af skogen tagas från de senare slagen af boställen, så att hvar och en sker lika rätt, så anser jag detta vara ett djupt ingrepp i såväl boställsinnehafvarnes som församlingens rättigheter. Det är på dessa förhållanden jag velat fästa uppmärksamheten, under förhoppning att det Utskott, som kommer att behandla min motion, tager den i noggrannt öfvervägande, så att en önskvärd ändring i ofvannämnda nådiga förordning kan åstadkommas.

Jag anhåller om remiss af motionen till vederbörligt Utskott.

och derpå framlemnade motionen N:o 23, med förslag till åtskilliga ändringar i Kongl. förordningen om hushållningen med de allmänna skogarne af den 29 Juni 1866;

Herr *Samuel Jonsson*, N:o 24, om den ordinarie räntans och kronotondens affösning medelst kapitalisering och årligt amorterande;

Herr *J. Wedberg*, N:o 25, om anvisande af anslag till uppförande af nytt gymnastikhus för högre elementarläroverket i Strengnäs;

Herr *Carl Aron Jönsson*, N:o 26, om ändring af 7 Kap. 2 § Giftermålsbalken;

Herr *Gustaf Jonsson*, N:o 27, om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t rörande åtgärder för embetsförvaltningens reorganisation till vinande af förenklingar och besparingar;

Herr *E. Leijer*, N:o 28, om beviljande af anslag eller lån för en jernvägsanläggning på Gotland; och

Herr *Peter Magnus Johansson*, N:o 29, om uteslutande ur beviljningsförordningen af hvad deri finnes stadgadt rörande pröfningskomitéer.

Alla nu anmälda motioner bordlades.

Kammarens ledamöter åtskiljdes kl. $\frac{3}{4}$ 1 e. m.

In fidem
H. Husberg.